

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: גרוס	שם פרטי: טובה
----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: שטול		בלועזית	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: אירנה		בלועזית	מין: ז / נ תאריך לידה: 21.2.1930
מקום לידה (ישוב, מחוז): דברצן		בלועזית: Debrecen	ארץ לידה: הונגריה
שם פרטי של האב: אליעזר		שם פרטי ושם נעורים של האם: חוה	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה: בודפשט		בלועזית: Budapest	ארץ המגורים: הונגריה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בודפשט בהונגריה			
האם היית בגטאות? אילו ומתי? גטו בודפשט			
האם היית במחנות? אילו ומתי?			
מקום השחרור:		תאריך השחרור: 1.1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? יוגוסלביה	
מקומות/מחנות בדרך לארץ:		שנת עליה: 1947	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): כנסת ישראל

אנא ספרי/י על קורותיך מלפני המלחמה ועד היום

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בדברצן שבהונגריה להוריי אליעזר וחווה. לפני המלחמה עברנו לגור בבודפשט. במרץ 1944 פלשו הגרמנים להונגריה. באותו יום נשלחנו הביתה מבית הספר. ריכזו את היהודים בדירות מסוימות, משפחה בכל חדר. באוקטובר אותה השנה אספו נשים בגילאים 16-40 ונשים בגילאים 16-60 במגרש ספורט. כל הנותרים נדרשו לצאת לחצר, ומי שקיבל מכתבי חסינות מממשלת שבדיה הועבר לבתים מיוחדים. שהינו שם תקופה מסוימת, ואז עברנו לגטו. חיכינו לשמוע בשורות על אחיותיי, ואז הגיע בחור יהודי שהצליח לברוח, וסיפר שאחיותיי בסדר. בינואר 1945 הגיעו הרוסים, ובספטמבר אותה שנה אחיותיי חזרו. היינו מבין המשפחות היחידות שכולם נשארו בחיים. בתום המלחמה למדתי מקצוע, ובמקביל ביקרתי בתנועת בני עקיבא שדרכה התארגנה העליה ארצה. היינו בפנימיה, כשהודיעו לנו שנוסעים. בשנת 1947 הגעתי ליוגוסלביה עם אחת מאחיותיי, עליתי על אוניית "כנסת ישראל" והפלגנו ארצה. הגענו לחיפה ומשם נשלחנו לקפריסין. עשרה חודשים לאחר מכן הפלגנו שוב ארצה. הוריי נשארו בהונגריה. הגענו תחילה לבית עולים בעתלית, משם עברנו לשדה יעקב. חצי יום למדנו וחצי יום עבדנו, ואחר כך התחלתי ללמוד תפירה. באחד הימים הגיע ידיד משפחה, ומיד גויס לצה"ל. נפגשנו כעבור שנתיים והתחתנו ברבנות בירושלים. קיבלנו חדר קטן מהסוכנות היהודית, וגידלנו שם שתי בנות. כיום אנו גרים במושב שורש.

יולי 2009